

Cal Jan

Sant Jaume de Frontanyà

Ubicació

Comarca:	Berguedà
Lloc/Adreça:	Al SE del núcli urbà de Sant Jaume de Frontanyà, a uns 250 m del centre del poble.
Emplaçament	Accés a partir del camí de Cal Berlinga o per l'antic camí ral des del nucli urbà.
Alçada:	1045
Coordenades:	
Latitud:	42.18593
Longitud:	2.02149
UTM Est (X):	419198
UTM Nord (Y):	4670884

Classificació

Número de fitxa	08216 - 13
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Modern Popular
Segle	s.XVIII
Any	Abans 1789.
Estat de conservació	Bo
Protecció	Inexistent
Tipus de protecció:	Inexistent
Observacions protecció:	

Accés	Fàcil
Ús actual:	Residencial
Titularitat	Privada
Titular:	Ref. Cad.: 08215A00500012
Autoria de la fitxa	Lluïsa Vilalta Pérez

Descripció

Masia de planta rectangular d'uns 40m2 de dos cossos amb mur de pedra i ciment. El cos principal consta planta baixa, un pis i golfes i està adaptada al desnivell del terreny de forma que el primer pis queda a nivell del camp posterior i la planta baixa a un nivell inferior a aquest, que és el de l'entrada a la casa. La coberta és volada, a doble vessant amb teula àrab, la que està suportada per bigues de fusta, el carenener de la qual és transversal a la façana principal. Aquesta té dues finestres amb llinda de fusta per nivell, les que estan tancades amb porticons exteriors de fusta. El segon cos està adossat a la paret de ponent de l'edifici principal i consta de planta baixa i teulada a una sola vessant. Aquest ofereix l'entrada principal a l'edifici i un finestral amb porticons de fusta. Un tercer cos s'aixeca sobre aquest adossat, de planta més petita, en el primer pis, el que també té teulada a una sola vessant amb teula àrab.

Observacions:

Apareix al Catàleg de masies, POUM de Sant Jaume de Frontanyà, aprovat el 18/10/2007.

Història

La primera font documental que es té constància de Cal Jan és al compliment pasqual de 1789 on es cita junt a a ltres cases del poble. A l'amillament de 1862 apareix al costat del nom de Ramon Brià, qui en podria ser el propietari o el masover. Sembla que la casa va ser deshabitada a mitjans del s. XX, en que va caure en enrunament, fins que va ser totalment restaurada en temps contemporanis pels propietaris actuals.

Bibliografia

APSJF (1789) Compliment pasqual 1789-1900, núm. 4-d.

